

Dernæst har jeg et andet Lovforslag, som jeg skal have den Ære at fremsætte for Tinget. Dette Lovforslag gælder Rotterne. Ærede Medlemmer ville mindes, at vi i Øjeblikket leve under en Rottelov, der har Gyldighed i alt i 3 Aar, men udløber i indeværende Aar. Denne Lov slutter med en Bestemmelse om, at i den sidste Samling før dens Udløb skal der forelægges Lovforslag til en Revision. Det er altsaa denne lovmæssig paalagte Pligt, jeg i dette Øjeblik opfylder ved at fremsætte Forslag til en Ændring i Rotteloven. Der er imidlertid for mig opstaaet det Spørgsmaal: Skulle vi forny denne Lov, eller skulle vi foreslaa en fuldstændig Ophævelse af den eller muligvis en Mellemvej mellem disse to Ting? Det er dette sidste, jeg har valgt, og naar jeg har gjort det, skyldes det i meget høj Grad de Indberetninger, som have foreligget for Ministeriet fra de forskellige Kommuner med Hensyn til Virkningerne af Rotteloven. I Oktober blev der af Ministeriet udsendt Forespørgsel om, hvorledes man i de forskellige kommunale Raad opfattede Rotteloven. Der ligger nu oppe i Indenrigsministeriet en uhyre Pakke af meget spændende Beretninger om, hvorledes Rottetkrigen har fornet sig i de forskellige danske Kommuner i By og paa Land, og for hvert eller næsten hvert af de kommunale Raad foreligger der Betragtninger over, hvilket Indtryk denne Rottetkrig har gjort paa vedkommende Raad. Indtrykket er meget forskelligartet, der er omtrent 100 af dem, der have sagt, at de ikke vilde udtale sig om, hvilket Indtryk de have faaet af Krigens. Der er 700 af dem, som have udtalt, at de ikke ønske Rotteloven fornyet, og der er omtrent 400, som have udtalt, at de ønske den fornyet. Der er det ejendommelige, at medens den store Majoritet af Landkommunerne ikke ønsker den fornyet, har der i Byerne været Majoritet for dens Fornyelse. 39 Byraad have ønsket den fornyet, og 27 have ikke ønsket det.

Under disse Forhold har der været Grund til at overveje, hvad Resultaterne have været, for saa vidt der forelaa samlede Oplysninger for Ministeriet derom, og der kan jeg oplyse, at Rotteloven i de to Finansaar, for hvilke der foreligger en Oversigt, nu har kostet Kommunerne om-

kring 300,000 Kr., foruden at den har kostet Statskassen omtrent 60,000 Kr. I det tredje Aar, for hvilket Loven gælder, vil Beløbet for Kommunerne og Staten formentlig være noget lignende. Ved Slutningen af den treaarige Periode vil saaledes Rottetkrigen have kostet den danske Stat og de danske Kommuner et Beløb af mellem 500,000 og 600,000 Kr. Saa kommer man til det Spørgsmaal: Have vi faaet Udbytte derfor? De Folk, som have staaet i Spidsen for Rottetkrigen og været ivrige for den, sige, at aldrig har den danske Stat og de danske Kommuner gjort en saa udmærket Forretning som ved denne Lejlighed. En af disse har udregnet, at der ved Præmieringssystemet er ombragt omtrent $2\frac{1}{2}$ Mill. Rotter i Løbet af de to første af disse Aar, bortset fra de forskellige rottedrabende Midler, og da en af de vedkommende samtidig har beregnet, at hver Røtte spiser for 1 Øre om Dagen, altsaa for 3 Kr. 65 Øre om Aaret, er han kommen til det Resultat, at den danske Stat har sparet $9\frac{1}{2}$ Mill. Kr. ved Hjælp af denne Forfølgelse af Rotter. Jeg maa dog sige, at den Opfattelse er omstridt, andre nære den Opfattelse, at Rottetkrigen er endt med et Nederlag for Menneskene, idet man nok slaar mange af dem ihjel, men deres Antal ikke saa meget bestemmes af, hvor mange der slaas ihjel, som af den Mængde Næringsmidler, der er til Raadighed for dem, der blive tilbage. Naar der er Overflod af Næringsmidler — og det gælder jo netop, naar der er slaaget mange ihjel —, trives Rotterne fortræffeligt, og i Løbet af kort Tid er der lige saa mange som før; der er endda dem, som paastaa, at Racen er styrket i Mellemtiden. Det maa siges at staa ganske overordentlig tvivlsomt, om man er naaet til et Resultat, om man virkelig har naaet et Udbytte af denne Kamp mod Rotterne. Meningen derom ere, som sagt, meget delte.

Under disse Forhold har det forekommet Ministeriet naturligt at lade Kommunerne selv afgøre, hvorvidt de for deres Vedkommende ville føre Rottetkrig eller ikke. Vi have tænkt os ikke lovmæssigt at paabyde Kommunen at udbetale Pengene til Præmier, men i en Paragraf at sige, at Kommunalbestyrelserne ere berettigede til at skønne over, hvorvidt de ønske